

456

DECYZJA MINISTRA GOSPODARKI

z dnia 12 lipca 2000 r.

w sprawie ustanowienia nieautomatycznej rejestracji przywozu w związku z nadmiernym przywozem na polski obszar celny glin ogniotrwałych palonych pochodzących z Ukrainy.

Na podstawie art. 23 ust. 1—4 oraz 6 i art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 11 grudnia 1997 r. o ochronie przed nadmiernym przywozem towarów na polski obszar celny (Dz. U. Nr 157, poz. 1027), zwanej dalej „ustawą”, w związku z art. 138 § 1 pkt 2 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 1980 r. Nr 9, poz. 26 z późn. zm.) na skutek wniosku Przedsiębiorstwa Handlowego „Ałta Kijowska” po ponownym rozpatrzeniu sprawy nadmiernego przywozu na polski obszar celny glin ogniotrwałych pochodzących z Ukrainy, zakończonej decyzją Ministra Gospodarki z dnia 30 sierpnia 1999 r. w sprawie ustanowienia nieautomatycznej rejestracji przywozu w związku z nadmiernym przywozem na polski obszar celny glin ogniotrwałych pochodzących z Ukrainy (Monitor Polski Nr 29, poz. 449), i po przeprowadzeniu dodatkowych ustaleń objętych wnioskiem uchyla się zaskarżoną decyzję i postanawia, co następuje:

§ 1. Do dnia 1 lipca 2002 r. ustanawia się nieautomatyczną rejestrację obrotu w przywozie na polski obszar celny glin ogniotrwałych palonych pochodzących z Ukrainy, wyszczególnionych w załączniku do decyzji.

§ 2. Pozwolenia na przywóz udzielane będą w wysokości nie niższej niż 10 ton i nie wyższej niż 250 ton, przy czym kwoty te liberalizuje się w następujący sposób:

- w roku 2001 wielkość minimalna wynosić będzie 7 ton, a maksymalna 275 ton,
- w roku 2002 wielkość minimalna wynosić będzie 5 ton, a maksymalna 300 ton.

§ 3. Na osoby dokonujące przywozu na polski obszar celny glin ogniotrwałych palonych pochodzących z Ukrainy nakłada się obowiązek składania sprawozdań z wykorzystania pozwoleń.

§ 4. Decyzja wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Uzasadnienie

Postępowanie zostało wszczęte postanowieniem Ministra Gospodarki z dnia 5 listopada 1998 r. o wszczęciu postępowania ochronnego przed nadmiernym przywozem na polski obszar celny glin ogniotrwałych pochodzących z Ukrainy (Monitor Polski Nr 41, poz. 570). Postępowanie to zostało wszczęte na wnio-

sek przedsiębiorstwa „Jaro” Spółka Akcyjna z siedzibą w Jarosławie, występującego w imieniu przemysłu krajowego. Spółka „Jaro” S.A. posiada blisko 100% udział w produkcji krajowej tego towaru.

W wyniku przeprowadzonego postępowania decyzją Ministra Gospodarki z dnia 30 sierpnia 1999 r. (Monitor Polski Nr 29, poz. 449) ustanowiono nieautomatyczną rejestrację obrotu w przywozie na polski obszar celny glin ogniotrwałych pochodzących z Ukrainy. Powyższa decyzja została zaskarżona przez Przedsiębiorstwo Handlowe „Ałta Kijowska” w drodze wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy i wstrzymanie wykonania przedmiotowej decyzji. Przesłanką, na której opierał się wniosek, było zbyt szerokie zastosowanie wprowadzonego środka, który obejmował glinę ogniotrwałą zarówno surową, jak i paloną. Wprowadzenie ograniczenia w przywozie na polski obszar celny glin ogniotrwałych surowych zagroziło wyrządzeniem poważnej szkody zakładom produkującym płytki ceramiczne. W tej sytuacji postanowieniem z dnia 22 października 1999 r. Minister Gospodarki, na podstawie art. 135 Kodeksu postępowania administracyjnego, wstrzymał wykonanie zaskarżonej decyzji i jednocześnie podjął czynności procesowe niezbędne dla ponownego rozpatrzenia sprawy.

Zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1999 r. w sprawie ustanowienia Taryfy celnej (Dz. U. Nr 107, poz. 1217) dziewięciocyfrowy kod PCN 2508 30 00 0 obejmuje zarówno glinę ogniotrwałą surową, jak i paloną. Ustalono, że zastosowanie obu rodzajów glin ogniotrwałych jest odmierne, a wpływ ich importu różny. Gliny ogniotrwałe surowe pochodzące z Ukrainy nie wyrządzają szkody przemysłowi krajowemu, gdyż gliny te posiadają odmierne parametry fizykochemiczne od surowca wydobywanego przez „Jaro” S.A.

W toku badań prowadzonych w ramach niniejszego postępowania ustalono:

1. W latach 1995—1997 wystąpił silny wzrost importu glin ogniotrwałych palonych z Ukrainy, który według szacunkowych danych statystycznych zebranych od producentów materiałów ogniotrwałych kształtował się następująco:

Gliny ogniotrwałe palone	Wielkość importu z Ukrainy w tonach	Sprzedaż krajowa produkcji krajowej w tonach
1995 r.	0	72 729
1996 r.	117	61 269
1997 r.	5 273,36	53 997

Znaczny wzrost importu glin ogniotrwałych palonych pochodzących z Ukrainy odnotowano w 1997 r., kiedy był on około czterdziestopięciokrotnie większy niż w całym roku 1996. Tendencja wzrostowa utrzymywała się przez następne lata.

2. Średnie ceny stosowane w imporcie glin ogniotrwałych w roku 1997 były niższe o ok. 40% od średnich cen produkcji krajowej. Natomiast w latach 1996 i 1995 średnie ceny importu z Ukrainy by-

ły wyższe od średnich cen stosowanych przez wnioskodawcę — Spółkę „Jaro” S.A., odpowiednio, o ok. 21% i 24%.

3. W roku 1996 odnotowano spadek produkcji krajowej glin ogniotrwałych palonych o 14,6% w stosunku do roku 1995, a w roku 1997 o 13,7% w stosunku do roku 1996.

Od 1995 r. stopień wykorzystania potencjału produkcyjnego w przedsiębiorstwie „Jaro” S.A. znacz-

nie się obniżył z 33,1% dla glin palonych w 1995 r. do 28,3% w roku 1996 i 24,45% w roku 1997.

W roku 1996 odnotowano spadek sprzedaży produkcji krajowej glin ogniotrwałych palonych o 15,6% w stosunku do roku 1995, a w roku 1997 o 11,3% w stosunku do roku 1996.

W roku 1996 odnotowany został wzrost zapasów glin palonych w stosunku do roku poprzedniego. W roku 1995 zapasy glin palonych stanowiły 0,6% produkcji krajowej, a w 1996 r. ok. 1,3% produkcji krajowej, natomiast w roku 1997 nastąpił spadek do 0,93% produkcji krajowej.

Stopa zysku netto spadła o 9,6 punktów procentowych w roku 1997 w porównaniu z rokiem 1995, przy odnotowanej stracie w 1996 r.

Od roku 1995 odnotowuje się utratę płynności finansowej Spółki „Jaro” S.A.

Powyższe wskaźniki znajdują logiczne rozwinięcie w spadku zatrudnienia. Stan zatrudnienia zmniejszył się o prawie 60% w roku 1999 w stosunku do roku 1995. W roku 1996 spadł o 3,2% w stosunku do roku poprzedniego, natomiast w roku 1997 spadł o 17,2% w porównaniu z rokiem 1996.

W świetle powyższych faktów dokonano ustalenia, że przywóz glin ogniotrwałych palonych był nadmierny w rozumieniu art. 3 ustawy, gdyż dokonany został w tak zwiększonych ilościach bezwzględnych oraz w stosunku do wielkości krajowej produkcji glin ogniotrwałych palonych, jak również na takich warunkach, że wyrządził poważną szkodę przemysłowi krajowemu.

Jednym z powodów spadku sprzedaży glin ogniotrwałych palonych produkcji krajowej była ogólna tendencja do znacznego i stałego spadku zużycia i zapotrzebowania na glinokrzemianowe materiały ogniotrwałe. Jednakże drugi czynnik, jakim jest nadmierny import glin ogniotrwałych palonych z Ukrainy, wywarł silniejszy wpływ na trudną sytuację ekonomiczno-finansową wnioskodawcy — Spółki „Jaro” S.A.

W związku z powyższym, w wyniku przeprowadzonego postępowania Minister Gospodarki uznał, że nadmierny przywóz na polski obszar celny glin ognio-

trwałych palonych pochodzących z Ukrainy wyrządził poważną szkodę przemysłowi krajowemu wytwarzającemu ten towar, oraz na podstawie art. 23 ust. 1 ustawy ustanowił ostateczny środek ochronny.

W celu wyeliminowania skutków szkody spowodowanej nadmiernym przywozem na polski obszar celny glin ogniotrwałych palonych pochodzących z Ukrainy Minister Gospodarki ustanowił nieautomatyczną rejestrację przywozu na okres dwóch lat. Z uwagi na wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji dwuletni okres obowiązywania ustanowionego środka przesunięty został na okres od momentu ogłoszenia niniejszej decyzji do dnia 1 lipca 2002 r.

Przy wyborze środka Minister Gospodarki kierował się potrzebą zastosowania bariery najmniej zniekształcającej rynkowe warunki konkurencji. W związku z powyższym, zgodnie z art. 9 ust. 2 ustawy, ustanowił ostateczny środek ochronny w postaci nieautomatycznej rejestracji przywozu. W świetle zebranego materiału dowodowego wybór takiego środka był szczególnie istotny, ponieważ nie uniemożliwia on dostępu do glin ogniotrwałych palonych pochodzących z Ukrainy pozostałym uczestnikom postępowania.

Zgodnie z art. 9 ust. 3 ustawy, w związku z art. 10 ust. 3 oraz art. 15 ustawy z dnia 11 grudnia 1997 r. o administrowaniu obrotem z zagranicą towarami i usługami oraz o obrocie specjalnym (Dz. U. Nr 157, poz. 1026 oraz z 1999 r. Nr 55, poz. 587 i Nr 101, poz. 1178), pozwolenia na przywóz udzielane będą w wysokości nie niższej niż 10 ton i nie wyższej niż 250 ton. Podstawą wyliczeń wielkości środka była opinia wszystkich uczestników postępowania oraz Stowarzyszenia Producentów Materiałów Ogniotrwałych.

Na osoby dokonujące przywozu na polski obszar celny glin ogniotrwałych pochodzących z Ukrainy nałożono obowiązek składania sprawozdań z wykorzystania pozwoleń, zgodnie z art. 10 ust. 4 ustawy z dnia 11 grudnia 1997 r. o administrowaniu obrotem z zagranicą towarami i usługami oraz o obrocie specjalnym.

Minister Gospodarki: w z. *A. Skowrońska-Łuczynska*

Załącznik do decyzji Ministra Gospodarki z dnia 12 lipca 2000 r. (poz. 456)

Kod PCN	Wyszczególnienie
1	2
2508 2508 30 00 0 ex 2508 30 00 0	Inne gliny (z wyjątkiem itów porowatych z pozycji 6806), andaluzyt, cyjanit i sylimanit, nawet wypalane; mullit; ziemie szamotowe i dynasowe: — Gлина ogniotrwała Gлина ogniotrwała palona